

sa mnom, istražujući mogućnosti toga jedinstvenog instrumenta. Sonata se sastoji od četiri stavka, s tim da prva dva, *Preludij i Fuga*, predstavljaju *homage* velikom skladatelju njemačkog baroka, J. S. Bachu. Druga polovica Sonate vodi nas do bogatoga glazbenog svijeta Južne Amerike. Mirna *Buarquerola* posvećena je brazilskom pjesniku/glazbeniku Chicu Buarqueu, dok *Danza* aludira na onu nekonformiranu stranu ljudske prirode.“

Gitarist, pedagog i skladatelj **Barna Kováts** (Budimpešta, 1920. – Salzburg, 2005.) bio je prvi mađarski profesionalni klasični gitarist, istodobno predvodnik izgradnje visokokvalitetnoga gitarističkog obrazovanja u svojoj domovini. Emigriravši tijekom revolucije 1956. godine, živio je u Francuskoj i Venezueli, a potom neko vrijeme u Beču, da bi 1961. postao profesor gitare i lutnje na Mozarteumu u Salzburgu, gdje je, prestavši nastupati nakon smrti supruge, ostao sve do umirovljenja 1989. godine. Kao izvođač i pedagog, *snažno je odbacio sve ono što je smatrao praznom virtuožnošću „cirkuske atrakcije“,* stavljajući izražajnu izvedbu iznad svega ostalog, za što je i sam posjedovao potrebno umijeće. Njegovo stvaralaštvo čine rana djela, utemeljena na romantičarskoj i narodnoj glazbi, ali i suvremena ostvarenja nove glazbe do kojih je došao slijedeći skladatelje svog vremena. Budući da se tijekom života nije pretjerano izlagao vanjskim utjecajima, unatoč trendovima i promjenama, njegov je izričaj ostao prepoznatljiv. **Sonatina za obou i gitaru** iz 1948. godine jedno je od njegovih najupečatljivijih mladenačkih ostvarenja, izniklih iz temelja romantizma i nasljeđa mađarske narodne glazbe.

Orguljaš, skladatelj i pedagog **Ante Knešaurek** (Zagreb, 1978.) diplomirao je orgulje kod Marija Penzara i kompoziciju kod Marka Ruždjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nakon magisterija iz orgulja u Zagrebu, pohađao je poslijediplomske studije orguljske interpretacije i improvizacije na Visokoj školi u Detmoldu i Grazu. Aktivno se bavi orguljskom improvizacijom, nastavljajući tradiciju hrvatskih

skladatelja, orguljaša i improvizatora poput Franje Dugana i Anđelka Klobučara. Glavni je orguljaš Bazilike Srca Isusova u Zagrebu od 1997. te redoviti profesor na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Na domaćoj i inozemnoj glazbenoj sceni prisutan je kao skladatelj i orguljaš; njegova su djela izvođena u Zagrebu, Osoru, Grožnjanu, Osijeku, Ljubljani, Puli, Beču, Parizu, Jeruzalemu, Moskvi, Berlinu, Sankt Peterburgu, Freyungu, Detmoldu, Trstu, Udinama i drugdje. Autor je sveučilišnog udžbenika *Harmonija* te dobitnik niza nagrada, među kojima i Nagrade *Milka Trnina* HDGU-a, Nagrade *Boris Papandopulo* HDS-a te Nagrade HAZU. Skladbu ***O jednoj mladosti*** Ante Knešaurek napisao je za oboista Zoltána Hornyanszskog i gitarista Istvána Rőmera uoči njihove turneje u Kini 2019., gdje su je i prilizveli. Nedugo prije toga, Ante Knešaurek proveo je nekoliko mjeseci kao rezidencijalni skladatelj u Kini te je, upoznavši kinesku glazbu, svoju skladbu utemeljio na kineskoj glazbenoj tradiciji. O njoj je zapisao: „Skladba *O jednoj mladosti* parabola je koja ocrtava sva ona mladenačka previranja kroz koja sam i sâm nebrojeno puta prolazio. Ti neminovno prisutni kontrasti i ponekad mučne oprečnosti, tijekom odrastanja poprimaju načas ulogu toliko potrebne odskočne daske u sazrijevanju i formiranju mladenačke ličnosti. Osvrt na mladost moguć je tek u zrelijoj dobi kada mladenačkim mukama i jadima možemo dodati i drugačiju atribuciju: bilo je potrebno, zapravo dobro i korisno. Skladba je nastala na poticaj dragih prijatelja – gitariste Istvána Rőmera i oboista Zoltána Hornyanszskog. Nastojao sam u skladbi iskoristiti i samu narav dua gitare i oboe kao svojevrsnog dualizma, odnosno, koncepta dvojnosti kontingentnog i apsolutnog.“

Hrvatski skladatelj i glazbeni pedagog, akademik **Franjo Parać** (Split, 1948.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi profesora Stanka Horvata, a usavršavao se kod Marina Zuccherija u Milanu u *Studio di fonologia musicale della RAI*. Od 1978. predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, najprije teoretske

predmete, a potom kompoziciju. Od 1992. godine u zvanju je redovnog profesora. U dva je mandata bio dekan Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnik je brojnih najviših nagrada struke te državnih odličja, između ostalih nagrada *Josip Štolcer Slavenski*, HAZU, *Porin* i *Porin za životno djelo*, *Boris Papandopulo* HDS-a, *Vladimir Nazor* – godišnjih nagrada i nagrade za životno djelo te Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. U koncertnoj sezoni 2014./2015. bio je rezidencijalni skladatelj ansambala HRT-a. Skladbe su mu izvođene u Europi, Aziji, Australiji, Africi, Sjevernoj i Južnoj Americi, a od važnijih glazbenih središta treba izdvojiti izvedbe u Parizu, Londonu, Beču, New Yorku, Moskvi, Pekingu, Bruxellesu, Sydneyu itd. Prepoznatljiv glazbeni izričaj Frane Paraća, protkan folklornim idiomom, zrcali se i u njegovom jedinom ostvarenju za gitaru solo, skladbi ***Muzika za gitaru***, nastaloj 1996. godine na poticaj Darka Petrinjaka, koji ju je i prilizveo na Osorskim glazbenim večerima iste godine.

Eduardo Martín (Havana, 1956.) međunarodno je priznati gitarist i skladatelj. Bio je profesor gitare na *Instituto Superior de Arte* u Havani, najznačajnijoj umjetničkoj školi na Kubi. Od 1991. proputovao je Kubu, Južnu Ameriku i Europu, održavajući koncerte i majstorske tečajeve, uz pohvale kritike i šire javnosti. Redovito sudjeluje u prosudbenim komisijama na međunarodnim natjecanjima. Njegov skladateljski opus uključuje velik broj djela za solo gitaru, kao i dua, trija, kvartete, komorne, koncertantne i orkestralne skladbe te glazbu za film i kazalište. Jedan je od najtraženijih skladatelja za suvremenu gitaru, čija djela izvode i snimaju mnogi renomirani umjetnici diljem svijeta. Skladbe su mu objavljene u Argentini, Kubi, Meksiku, Urugvaju, Španjolskoj, Japanu, Švicarskoj, Kostariki, Kanadi i SAD-u. Izvorno skladana za gitaru i flautu, ***Suite Habana*** (*Suita Havana*) jedna je od Eduardovih najizvođenijih skladbi. Riječ je o četverostavačnom djelu koje odražava živopisan kolorit grada, tijekom cijele godine okupanog suncem. Prva dva stavka, *Lugares Comunes* (*Poznata mjesta*) i *Amaneceres* (*Izlazak sunca*) donose

ugodaž južnoameričkih pop pjesama, dok je treći stavak, *Laberinto* (*Labirint*) osjenčan introspekcijom. Završni stavak, *Sol y Sombras* (*Sunce i sjene*), prožet je ritmičkim obrascima s elementima bossa nove i salse.

Nadahnuće za svoje skladateljsko, gitarističko i pedagoško djelovanje **Máximo Diego Pujol** (Buenos Aires, 1957.) pronalazi u glazbenoj baštini rodne Argentine, oslanjajući se na glazbu regije oko La Plate, kao i na različite glazbene forme koje nalazimo u drugim dijelovima Argentine. U svojim skladbama stapa te elemente s formalnijim europskim akademskim postulatima. Njegov opsežni opus oplemenio je gitaristički repertoar, a skladbe mu objavljuju vodeći izdavači u Europi, Kanadi i Sjedinjenim Američkim Državama. Pronašavši očevu gitaru iz mladosti, Pujol je rastao okružen tangom koji je ostao njegova fascinacija i trajno nadahnuće. Studirao je na Glazbenom konzervatoriju u Buenos Airesu, uzori su mu bili Heitor Villa-Lobos i Leo Brouwer, a njegove su skladbe od mladosti osvajale nagrade na natjecanjima. Danas se djela *Máxima Diega Pujola* izvode i snimaju diljem svijeta te proučavaju na majstorskim tečajevima, konferencijama i na najprestižnijim međunarodnim festivalima posvećenima gitari. ***Tres piezas marginales*** (*Tri rubne skladbe*), izvorno skladane za flautu i gitaru, prema riječima Istvána Rőmera, zrcale glazbu Pujolove domovine Argentine te poput prethodnica na večerašnjem programu donose odjeke glazbe svijeta.

Nakladnik: Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika
Za Nakladnika: Filip Fak
Producentica i urednica: Jelena Knešaurek Carić
Autorica teksta: Bojana Plečaš Kalebota
Dizajn i tisak: Sveučilišna tiskara
Naklada: 40 komada

Hrvatsko društvo
glazbenih umjetnika

*Glazbeni umjetnici
Zagrebu*

ZOLTÁN HORNYÁNSZKY

oboa i engleski rog

ISTVÁN RÖMER

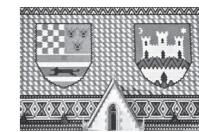
gitaru

Utorak, 21. siječnja 2025.

u 20 sati

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog,

Mala dvorana

huzip

PROGRAM

Francis-Paul Demillac: *Petite suite médiévale*

Sicilienne

Sonnerie

Après une page de Ronsard

Ronde

Francesco Molino: *Dva dua*, op. 16

Andante marcato – Allegro non troppo

Cantabile sostenuto – Rondo

Napoléon Coste: *Le Montagnard (divertissement pastoral)*, op. 34

Vojislav Ivanović: *Nichterinós (Elegija usnule kuće)*

Pedro Abreu: *Sonata za engleski rog i gitaru*

Preludij

Fuga

Buarquerola

Danza

Barna Kováts: *Sonatina*

Allegretto

Adagio

Moderato

Allegro vivo

Ante Knešaurek: *O jednoj mladosti*

Frano Parać: *Muzika za gitaru*

Eduardo Martín: *Suite Habana*

Lugares comunes

Amaneceres

Laberinto

Sol y Sombras

Máximo Diego Pujol: *Tres piezas marginales*

Caserío

Baldío

Potrero

Duo Hornyánszky – Römer u kojem djeluju dvojica etabliranih glazbenika, **Zoltán Hornyánszky**, prvi oboist Zagrebačke filharmonije i **István Römer**, profesor gitare na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, osnovan je 2019. godine radi koncertne turneje u Kini, gdje je te godine održao pet koncerata od krajnjeg istoka do krajnjeg zapada. Za tu im je prigodu hrvatski skladatelj Ante Knešaurek napisao skladbu nadahnutu motivima kineske tradicionalne glazbe. Pored skladbi baroknih i klasičnih skladatelja izvorno pisanih za neki melodijski instrument i gitaru, na njihovom se repertoaru nalaze i izvorna djela za obou i gitaru iz razdoblja romantizma te suvremena hrvatska i mađarska djela za obou i gitaru.

Zoltán Hornyánszky rođen je u Budimpešti, gdje je počeo učiti obou u klasi profesora Tibora Szeszlera. Studirao je na Muzičkoj akademiji u Beču u klasi profesora Güntera Lorenza, a uz obou studirao je i dirigiranje. Sudjelovao je na seminarima kod Raya Stilla, Heinza Holligera, Hansjörga Schellenbergera i Gordona Hunta u Austriji i Italiji, Alexa Kleina i Laszla Hadadya u Parizu te Omara Zobolija u Lisabonu. Hornyánszky je bio član nekoliko bečkih orkestara, među kojima su *Pro Arte Orchester*, *Wiener Residenz* i *Johann Strauss Sinfonietta*, a od 1992. djeluje u Portugalu kao prvi oboist *Orquestra Clássica da Madeira* te profesor oboe na Konzervatoriju u Funchalu, Madeira. Bio je član Hrvatskog baroknog ansambla te surađivao s HNK u Zagrebu, HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci, Hrvatskim i Varaždinskim komornim orkestrom te Dubrovačkim simfonijskim orkestrom. Snimao je za radio i televiziju, nastupao je solistički i s orkestrima u Mađarskoj, Austriji, Portugalu, Italiji, Hrvatskoj, Republici Češkoj i SAD-u te kao solist na međunarodnim festivalima u Hrvatskoj, Mađarskoj, Španjolskoj i Kini. Od rujna 2003. prvi je oboist Zagrebačke filharmonije. Uz redovito komorno muziciranje s gitaristom Istvánom Römerom, Hornyánszky je nastupao i s orguljašem Pavlom Mašićem te Gudačkim kvartetom Rucner.

Skladatelji

István Römer studirao je gitaru kod Marge Bäuml-Klasinc na Visokoj školi za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu te na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Darka Petrinjaka. Njegova je karijera briljantno započela brojnim nagradama na međunarodnim natjecanjima, od kojih valja izdvojiti prve nagrade koje je osvojio sredinom osamdesetih u Mettmannu (Njemačka), na Segovijinom natjecanju u Palma de Mallorci, te kasnije u Viñi del Mar u Čileu. Nakon toga intenzivno koncertira u Europi, Južnoj Americi i Aziji kao solist, u duu s violončelistom Valterom Dešpaljem i klarinetistom Milkom Pravdićem, violinisticom Laurom Vadjon i sopranisticom Lidijom Horvat-Dunjko te, u zadnje vrijeme, s oboistom Zoltánom Hornyánszkim. Član je Zagrebačkoga gitarskog trija u kojem, uz Darka Petrinjaka i Gorana Listeša, neprekinuto djeluje od osnutka 1984. do 2020. Kao solist i komorni glazbenik objavio je dvanaest diskografskih izdanja. Dobitnik je nagrada Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika *Milka Trnina* i *Ivo Maček*, a kao član Zagrebačkoga gitarskog trija dobitnik je nagrade HDGU-a *Milka Trnina*, Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski*, državne nagrade za umjetnost *Vladimir Nazor* te nekoliko diskografskih nagrada *Porin*, od kojih je jedna za album godine.

Francis-Paul Demillac (Pariz, 1917. – Ivry-sur-Seine, 2014.) sve do 1973. godine bio je poznat kao Enyss Djemil. Studirao je violinu, dirigiranje i kompoziciju na Pariškom konzervatoriju, a uoči početka Drugog svjetskog rata svirao je violinu u Pariškom simfonijskom orkestru i još nekoliko ansambala. Nakon rata posvetio se pedagoškom radu na nizu uglednih institucija, nakon čega je bio ravnatelj konzervatorija u St. Brieucu, Le Mansu, Clermont-Ferrandu i St. Etienneu. ***Petite suite médiévale*** (*Mala srednjovjekovna suita*) opsegom je nevelika, jednostavna, višestavačna skladba, skladana za flautu i violinu ili gitaru. Skladatelj ju je posvetio Vrouyru Maznanianu te u cijelosti odiše srednjovjekovnim prizvukom.

Rođen u obitelji violinista, **Francesco Molino** (Ivrea, 1768. –Pariz, 1847.) gradio je u Torinu i Genovi karijeru violinističkog virtuozu, sve dok se kao pedesetogodišnjak nije trajno preselio u Pariz. Započevši u glavnom gradu Francuske novo razdoblje svog umjetničkog djelovanja, skladao je i objavio velik broj solističkih i komornih djela za gitaru. Francesco Molino izvršio je značajan utjecaj na parišku glazbenu scenu, objavivši *Novu metodu za gitaru*, za koju su pokazali zanimanje brojni gitaristi u Francuskoj, Belgiji, Nizozemskoj, Švicarskoj i Italiji. U skladateljeva reprezentivna komorna ostvarenja ubrajaju se i ***Tri dua**, op. 16*, skladana za violinu (flautu ili obou) i gitaru, u talijanskom klasičnom stilu.

Francuski skladatelj i gitarist **Napoléon Coste** (Amondans, 1805. – Pariz, 1883.) prvu glazbenu poduku dobio je od majke, vrsne gitaristice, a već je u ranoj mladosti počeo i sam podučavati. U dobi od 24 godine preselio se u Pariz, gdje je započeo studij kod uglednoga španjolskog skladatelja i gitarista Fernanda Sora, ubrzo postavši jedan od vodećih gitarističkih virtuozu u domovini. Skladao je velik broj djela za gitaru te nekolicinu programskih ostvarenja nadahnutih prirodom, a bio je i jedan od predvodnika transkripcija glazbe za gitaru iz 17. stoljeća. Uz to, bio je jedinstven i poznat po sviranju na glazbalu sa sedam žica. U njegovom stvaralaštvu, uz gitarističku literaturu, posebno mjesto pripada privlačnom duu za obou i gitaru, ***Le Montagnard (Planinar)**, op. 34*, trostavačne forme, protkane kontrastnim zbivanjima i živopisnim ozračjem u duhu pastoralne skladbe za rasonodu. Riječ je o jednoj od rijetkih skladbi izvorno pisanih za obou i gitaru; skladateljev prijatelj, oboist Pariške opere Charles Triebert, vjerojatno ga je potaknuo na taj čin te ih je Coste skladao osam, među kojima je *Le Montagnard*, op. 34 vjerojatno najuspjelija.

Skladatelj i gitarist **Vojislav Ivanović** (Sarajevo, 1959.) autor je glazbe raznih žanrova, od suvremene klasike i

jazza, preko fusiona i rocka, do tradicijske i glazbe svijeta. Počeo je svirati gitaru kao desetogodišnjak, gitaru je diplomirao na Konzervatoriju u Ateni kod Costasa Cotsiolisa, a kompoziciju na Sveučilištu u Sarajevu kod Vojina Komadine. Od ranih 1980-ih redovito nastupa u zemlji i inozemstvu, kao solist i s orkestrima. Njegovo raznoliko stvaralaštvo uključuje djela za solističke instrumente, zbarske, komorne i orkestralne skladbe, a diljem svijeta izvode ih ugledni glazbenici i ansambli. Sa suprugom Aleksandrom Ivanović svira u hvaljenom Gitarskom duu Levante. Tražen je pedagog i član žirija na uglednim međunarodnim festivalima i natjecanjima, a njegovu glazbu objavljuju prestižni izdavači *Schott*, *Chanterelle Zimmerman* i *Doberman Yppan*. Redoviti je profesor i pročelnik Katedre za gitaru na Muzičkoj akademiji u Istočnom Sarajevu. Dojmljiva skladba ***Nichterinós*** (*Elegija usnule kuće*), u čijem je naslovu skladatelj namjerno upotrijebio grčki jezik, vjerojatno zato što je nakon izbijanja rata nekoliko desetljeća živio i radio u Grčkoj, nastala je 2018., na poticaj splitskoga gitarista Petra Čulíća, koji ju je i praizveo.

Gitarist **Pedro Miguel Pereira Abreu** (Madeira, 1977.) predani je glazbenik, pedagog i skladatelj koji je svoje glazbeno putovanje počeo na Glazbenom konzervatoriju u Madeiri, otkrivši ljubav prema klasičnoj gitari. Studirao je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, u razredu Darka Petrinjaka, a vlastitu glazbenu vještinu oplemenjivao je pohađajući radionice i majstorske tečajeve kod uglednih glazbenika i pedagoga, kao što su Paulo Valente Pereira, Zoran Dukić i David Russell, između ostalih. Pedrov glazbeni talent zablistao je na brojnim pozornicama i na festivalima, gdje je, ostvarivši suradnju s nizom glazbenika, pokazao svestranost u žanrovima od klasike do fada. Trenutno je zaposlen u Osnovnoj školi *Pavao Belas* u Brdovcu, gdje obnaša dužnost voditelja Odjela osnovnoga glazbenog obrazovanja. O svojoj **Sonati za engleski rog i gitaru** Pedro Abreu zapisao je: „Skladbu je naručio Zoltán Hornyánszky zbog nedostatka literature za taj sastav. Tijekom razdoblja od 2004. do 2008. godine, Zoltán je aktivno koncertirao